

ביתו של נחונייא חופר שיחין (ב"ק נ)

"תנו רבנן מעשה בבתו של נחונייא חופר שיחין שנפלה לבור גדול באו והודיעו את רבי חנינא בן דוסא שעיה ראשונה אמר להם שלום שנייה אמר להם שלום שלישי אמר להם עלתה אמרו לה מי העלך אמרה להם זכר של רחלים נזדמן לי וזקן אחד מנהיגו אמרו לו נביא אתה אמר להם לא נביא אני ולא בן נביא אני אלא כך אמרתי וברשותו צדיק מצטער בו יכשל בו ורעו אמר רבי אחא אף על פי כן מת בצמא שנאמר וסביביו נשערה מאי מלמד שהקדוש ברוך הוא מדקך עם סביביו אפילו כחות השערה" (ב"ק נ.)

"חופר שיחין – לטולי גליס נדלcis:

קעה לרתקונה – קעליין כי ליהויה לטיוות חייה נחוץ המיס:

המל לסת זלוס – חעללה וכן צניהם:

קליזית – לאוה לה קאות קליז נפקה חט יאנקה זטס:

המל לפס – ככל עטללה ודחי קלומלין לקמען לפזיטע ליה ללען מהות זטס:

אכל כל לחלייס – היילו כל ימלה:

וחקן מנהיגו – חכלתס:

מלטעל צו – נחפוף צולות ומעלות לטולי גליס:

עס סביביו – קליקיס קלנקיס צו:

נטעללה מלך – נטונ חוט הנטעללה" (יכ"ז)

"דבר שנצטער בו - ואית אכתי מנא ליה דמ"מ באותו דבר עצמו לא היה ראוי ליכשל. בירושלמי

(شكلים פ"ה הל"א ע"ש) מלאך בדמות רבי חנינא נזדמן לה" (תוס')

חחסיד ורבי פנחס בן יאיר

נשערה מאד מדקך עמהן כחות השערה א"ר יוסי (בר אבין) לא מטעם זהה אלא מן מה דכתיב

ונראה הוא על כל סביביו מורהו על הקרובים יותר מן הרחוקים.

רבי חגי בשם רבי שמואל בר נחמן מעשה בחסיד אחד שהיה חופר בורות שיחין ומערות לעוברים

ושבים. פעם אחת הייתה בתו עוברת להינשא ושטפה נהר, והוון כל עלה עליון לגביה בעון

מנחמתיה ולא קיבל עליון מתחנמא על רבי פנחס בן יאיר לגביה בעי מלחמתיה ולא קיבל עליון

מתחנמא אמר לו דין הוא חסידכון אמרו ליה רבי כך וכך היה עושה וכך וכך אין רע ליה אמר

אפשר שהיה מכבד את בוראו במים והוא מקפחו במים מיד נפלח חברה בעיר באת בתו של אותו

האיש אית דאמרי בסוכתא איתערית ואית דאמרי מלאך ירד בדמות ר' פנחס בן יאיר וחכילה"

(ירושלמי שקלים פ"ה הל"א)

דאם אחד ניצל בזכות חבירו - או מלאך שמצילו נתראה לו בדמות של אותו שניצל בזכותו

(אחתת חיים ע"ח'ית לרבי טגל דיטיש סא)

ולרבינו נראה לפרש אמרתי כלומר השמעתי דבר זה לפני הקדוש ברוך הוא והם דבר שנצטער וכו', והסכים הקדוש ברוך הוא לדברי שכן דרכו של הקדוש ברוך הוא שמסכים לסבירת הצדיקים שבדור. וכשחת בתנו בצמא כבר מת רבינו חנינא.

וכן מצינו בחגיגה, שלא היו אומרים דבר במתיבתא דركיעא בשם רב מאיר מפני שלמד מאחר עד שאמר רב אבהו לאליהו ומאי אייכפת ליה אגוז מצא בירר את האוכל וזרק את הפסולת והסכים הקדוש ברוך הוא לדעתו ואמרו מכאן ואילך דבר בשם רב מאיר" (שיטת מקובצת)

"אשכחיה רבה בר שליא לאליהו, אמר ליה : מי קא עביד הקדוש ברוך הוא?

אמר ליה : קאמער שמעתא מפומייחו דכלהו רבנן ומפומייח דרב מאיר לא קאמער.

אמר ליה : אמאי משום דקא גמר שמעתא מפומייח דארח.

אמר ליה : אמאי רב מאיר רמנון מצא תוכו אכל קליפתו זרך. אמר ליה : השטה קאמער מאיר בני אומר...". (חגיגה טו :)

זכות האבא

"שנתקבל תפילתו מטעם תפילת צדיק בן צדיק... מטעם דבר שאותו צדיק אע"ה התעסק בו לא יכשל בו זרעו... והיינו אילו של יצחק וזקן, פירוש אילו של יצחק היינו תפילת יצחק בכחו של זקו אע"ה כנ"ל, זהו ז肯 מנהיגו כਮובן.

והנה כן העניין בתו של נחונייה שהעליה אותה מן הבור, הלא היה מכח דבר שהצדיק מתעסק בו לא יכשל בו זרעו כנ"ל. והיינו עניין אילו של יצחק וזקן מנהיגו היינו תפילת יצחק בכחו של זקן אע"ה מכח דבר שהצדיק מתעסק בו לא יכשל בו זרעו כנ"ל.

וזהו כשאמר לה רחבי"ד בתמי העלק? השיבה לו בرمיזא דחכמתא זכר של רחלים נזדמן לי וזקן מנהיגו. ר"ל העניין אילו של יצחק ובארהם מנהיגו היינו הזכות דבר שהצדיק מתעסק בו לא יכשל בו זרעו כנ"ל. הזכות הזאת הוא שנזדמן לי והעליה אותה מן הבור... היא אמרה לו בرمז ורחבי"ד פירש את דבריה ואמր להם בפירוש, וכלו חד" (דברי ישראל מוזי. תולדות ד"ה אלא היינו)

זכות הקרבן או התפילה

"אמרו לה מי העלק אמרה לה זכר של רחלים וזקן אחד מנהיגו" ופרש"י איל של אברמתם.

ويرאה שרמזה בזה דודאי נזר עליה ממשמים למיתה אלא שהועיל לה תפילתו של רבינו חנינא בן דוסא וכיון שנזר עליה ממשמים אי אפשר לבטל הגזירה עד שיתונן תמורהת איזה אדם אחר

כדמצינו בכמה דוכתא בנחל קישון (פסחים ק"יח) וכעובדא דרי' ביבי בחגיגה (דף ז:) ועיקרו מפורש בזוהר גבי נחשאי שלכך נהוגין העולם ליקח תרגנול בערב יו"כ לכפרה וא"כ נרמו בזה העניין כמו שהיה באיל של יצחק שנקרוב תמורהתו בן נעשה לה וק"ל, ובזה נתיחס מה שלא אמרו תיכף לרבי חנינא בן דוסא וכי נביא אתה אלא לאחר אמרה זכר של רחלים והיינו דעתיך ומה תמייתם כיון שאמרה שודאי נזר עליה ממשמים למיתה אלא שתפלתו גרמה לה על זה אמרו וכי נביא אתה פי"י איך בטחת כי'כ בתפילהך ועל זה החשיב לחם אמרתי דבר שנצטער וכי על זה תמכתי יתודעתי שתועיל תפילתי לבטל הגזירה וק"ל (פני יחוושע)